

cen. For de øvrige timemålte erhvervsdrivende forbrugere, der i dag forsynes af en forsyningspligtig virksomhed, er der således fra lovens ikrafttræden fri prisfastsættelse. Det forudsættes, at forsyningspligtvirksomheden inden lovens ikrafttræden indgår en aftale om elleverancer og pris med disse forbrugere. Det står de erhvervsdrivende forbrugere frit for at vælge en anden elleverandør.

Den forsyningspligtige virksomhed skal i medfør af stk. 3 tilbyde ikkeerhvervsdrivende timemålte forbrugere leverancer til en pris svarende til timeprisen på elspot i det prisområde, hvor forbrugeren aftager sin elektricitet, tillagt et balancerings- og administrationsbidrag. Det er op til forbrugeren at beslutte, om denne vil modtage leverancer efter stk. 1 eller stk. 2.

Stk. 4 er en videreførelse fra den i lovforslaget foreslåede § 72, stk. 1, 2. pkt.

I medfør af den foreslåede § 76, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 81), skal priser og vilkår anmeldes til Energitilsynet. Herunder falder også administrations- og balanceringsbidrag efter § 72, stk. 2 og 3, engangsbeløb efter § 72, stk. 4, og omkostninger til varetagelse af købsforpligtelse efter § 62. Det følger af den foreslåede § 76, stk. 4, at Energitilsynet kan fastsætte regler om sådanne anmeldelser.

Af stk. 5 fremgår, at Energitilsynet fastsætter det maksimale balancerings- og administrationsbidrag, som en virksomhed med forsyningspligt kan opkræve i medfør af stk. 2 og 3, samt det maksimale administrationsbidrag, der kan opkræves for varetagelse af købsforpligtelser efter § 62.

Der gælder allerede efter § 76, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 81), en pligt for virksomhederne med forsyningspligt til at anmelde salgspriser, gebyrer og vilkår samt grundlaget herfor. I stk. 6 præciseres det imidlertid, at priser efter stk. 1 skal anmeldes til Energitilsynet efter regler fastsat af Energitilsynet med henblik på, at Energitilsynet senest 7 hverdage efter anmeldelsesfristens udløb skal offentliggøre en oversigt over priser fastsat efter stk. 1. Formålet med bestemmelsen er at sikre lettilgængelig og sammenlignelig information til forbrugerne om priserne på markedet for forsyningspligt med henblik på at fremme mobiliteten på markedet.

Det følger af stk. 7, at Energitilsynet kontrollerer de i stk. 1-4 nævnte priser, og at tilsynet i

tilfælde af, at priserne er i strid med bestemmelserne, giver pålæg om omgående ændring af priserne. Hensigten er således, at Energitilsynet skal forholde sig til de enkelte virksomheders anmeldelser af priser, herunder de nævnte balancerings- og administrationsbidrag samt engangsbeløb til uforudsete balanceringsomkostninger, og gribe ind omgående, hvis priserne er urimelige for forbrugerne.

Det fastsættes endvidere i stk. 7, at en klage over Energitilsynets afgørelser herom ikke har opsættende virkning. Det er af hensyn til forbrugerne vigtigt at sikre, at Energitilsynets afgørelser ikke kan få opsættende virkning, såfremt virksomhederne påklager Energitilsynets afgørelser.

Til nr. 13

Ved en fejl er § 76, stk. 1, foreslået affattet således, at de kollektive elforsyningsvirksomheder ikke længere skal anmelde aftaler om transit, jf. lovforslagets § 1, nr. 81. Uanset at elforsyningsloven ikke længere indeholder særlige regler for transit, jf. lovforslagets § 1, nr. 25 (ophævelse af § 25), vil det fortsat være relevant at anmelde aftaler om transit, i det omfang der aftales ændringer i allerede indgåede transitaftaler. Det foreslås på denne baggrund, at det i et nyt § 76, stk. 1, nr. 7, fastsættes, at aftaler om transit, herunder forhandlede priser og betingelser, skal anmeldes til Energitilsynet.

Til nr. 14

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 85 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 95, at bestemmelsen har til formål at sikre, at økonomi- og erhvervsministeren har det overordnede ansvar for de generelle regler, som de systemansvarlige virksomheder fastsætter i henhold til elforsyningsloven. Bestemmelsen er indsat af hensyn til det almindelige princip om, at en parlamentarisk ansvarlig minister bør have det overordnede ansvar for generelle regler inden for ministerens ressortområde. På denne baggrund foreslås det, at det i et nyt stk. 2 fastsættes, at ministerens påbud efter stk. 1 ikke kan indbringes for Energiklagenævnet.

Til nr. 15

Ved ændringen får Energiklagenævnet tillagt kompetence til at behandle klager over afgørel-